

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/65/2015
Identifikačné číslo spisu:	2611010159
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2611010159.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2016 v trestnej veci obvineného Michala K r i s t í n k a pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 1 T 63/2011, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený Michal Kristínek proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 10. septembra 2013, sp. zn. 3 To 3/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Michala Kristínka s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo 6. novembra, 2012 sp. zn. 1 T 63/2011, bol obvinený uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1, 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že v období od presne nezisteného dňa mesiaca roku 2008 do presne nezisteného dňa, mesiaca marec 2010 v Šaštíne - Strážach na ul. M. R. Štefánika, v rodinnom dome č. 486, v detskej izbe minimálne jedenkrát týždenne chytal maloletú J. CH., nar. 27.03.1996, ktorá od roku 2008 trvale bývala v domácnosti obžalovaného, cez oblečenie za prsia a v rozkroku, pričom v presne nezistenú stredu v mesiaci marec 2010, v popoludňajších hodinách v lese k. ú. obce Šaštín - Stráže, v lokalite zv. Hoškov majer, kde maloletú priviezol na osobnom motorovom vozidle ŠKODA FAVRORIT, prikázal maloletej J. CH., nar. 27.03.1996, sediacej na zadnom sedadle vozidla, aby si stiahla rifle a keď to urobila, stiahol jej nohavičky, položil ju na sedadlá, chytil jej ruky za hlavou a vykonal s ňou súlož, hoci vedel, že maloletá nemá ešte 15 rokov.

Za to mu súd podľa §§ 201 ods. 2, 38 ods. 2, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., uložil trest odňatia slobody sedem rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Trnave uznesením z 10. septembra 2013, sp. zn. 3 To 3/2013, odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Dovolanie prostredníctvom obhajcu podal obvinený proti citovanému uzneseniu z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. Okresný a krajský súd porušili zákon v jeho neprospech. Uznesením vyšetrovateľ začal trestné stíhanie 14. mája, obvinenie vzniesol 24. septembra a prvý raz bol vypočutý až 22. októbra 2010. Krajský súd sa nezaoberal nezákonnosťou úkonov od 14. mája do 24. septembra 2010. Po štyroch mesiacoch dokazovania mu bolo vznesené obvinenie. Poukázal na uznesenie najvyššieho súdu z 12. decembra 2002, sp. zn. 6 To 66/2002. Poškodená bola vypočutá 16. júna a 22. septembra 2010 a 8. apríla 2011. Okresný súd výpoveď poškodenej z prípravného konania v rozpore s § 135 ods. 2 Tr. por. prečítal a rozsudok založil na jej usvedčujúcej výpovedi. Nemožnosť prečítať výpoveď poškodenej z prípravného konania spočívala v tom, že v čase vykonania hlavného pojednávania už prekročila 15 rokov. Poukázal na judikatúru najvyššieho súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej nemožno hovoriť o spravodlivom procese a došlo k porušeniu čl. 6 od. 3 písm. d/ Dohovoru v otázke práva na kontradiktórny proces. Vyšetrovateľka pri výsluchu upozornila, že 3. marca 2010 nemohla byť v škole, lebo boli prázdniny. Pochybil vyšetrovateľ, keď výsluch poškodenej prerušil a umožnil znalkyni bez prítomnosti zúčastnených strán rozhovor s poškodenou. Znalkyňa uviedla, že jeho dcéra si vymýšľa a jej výpoveď o správaní sa poškodenej nie je dôveryhodná. Tvrdenie že poškodenú mal 24. apríla 2010 udrieť je nepravdivé. Vývracajú to svedkovia Krivák, Žaneta Kristínková a Andrea Kristínková. Neodstránené rozpory sú aj vo výpovediach sestier poškodenej, o ktorých riaditeľka školy Kormanová tvrdila, že si radi vymýšľajú. Podľa gynekológa vyšetrením sa nedalo zistiť, či prstom, alebo pohlavným stykom došlo u poškodenej k porušeniu celistvosti panenskej blany. Súd dôkazy svedčiace v jeho prospech ponechal bez povšimnutia. Nevysporiadal sa s rozporom vo výpovediach poškodenej a svedkov a nesprávne právne posúdil skutok. Navrhol vysloviť porušenie zákona v jeho neprospech uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, zrušiť toto uznesenie a rozsudok okresného súdu a jemu prikázať, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor považuje námietky o rozporoch v dokazovaní za neopodstatnené. Svedkovia vypočutí v prípravnom konaní, boli vypočutí i na hlavnom pojednávaní, čím bola zachovaná zásada kontradiktórnosti konania a boli vykonané aj výsluchy svedkov, ktorých potreba vypočutia vyplynula z dokazovania. Obvinený je usvedčený najmä výpoveďou poškodenej a znaleckým posudkom z odboru psychológie, ktorý u nej nezistila sklony ku konfabulovaniu ani k nadmernej fantázii. Obvineným vytykané závery znaleckého posudku o hodnovernosti výpovede jeho dcéry znalkyňa objasnila. S výpoveďou poškodenej korešponduje i lekárska správa o jej vyšetrení v Nemocnici s poliklinikou v Skalici a výpoveď ošetrojúceho lekára. Prvostupňový súd prijal správny záver o vine obvineného. V odôvodnení rozhodnutia zo 6. novembra 2012 podrobne vyhodnotil i svedecké výpovede Žanety a Andrey Kristínkovej a Kriváka. Výpovede Kvetoslavy Chválovej ml. a Kataríny Ivančíkovej usvedčujú obvineného nepriamo. Navrhol dovolanie odmietnuť.

Opatrovník poškodenej sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd ako súd dovolací v zmysle § 377 Tr. po. zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na správnom mieste (§§ 566 ods. 3, 368 ods. 1, 2 písm. h/, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3 Tr. por.) a spĺňa podmienky, ako aj obsahové náležitosti predpokladané v §§ 372, 373 ods. 1, 2, 374 Tr. por. a nie je zákonný dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/ alebo f/ Tr. por., a ani v zmysle § 382a § 383 Tr. por. Dovolací súd po preskúmaní veci zistil i to, že ho treba odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd hodnotil námietky vecne bez ohľadu na ich označenie dovolateľom podľa jednotlivých písmen § 371 ods. 1 Tr. por. Podmienka v § 371 ods. 4 veta prvá Tr. por. nie je na účel možnosti použitia dôvodov dovolania zodpovedajúcich tomuto ustanoveniu splnená vo vzťahu k písm. g/ ods. 1/ § 371 Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak

g/ rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe najvyššieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov možno dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uplatniť len v prípade, ak dôjde v zmysle zákona k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.

Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Za zákonný spôsob získavania dôkazu v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. sa považuje splnenie formálnych (procesných) podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom na vykonanie konkrétneho dôkazu, ako aj splnenie materiálnych (obsahových) podmienok, t. j. aby úkon - použitý dôkazný prostriedok na vykonanie dôkazu - bol zameraný na zistenie skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť.

Rešpektovanie zákonnosti pri vykonávaní dôkazov nie je abstraktnou a formalistickou požiadavkou, ale má základný význam pre spravodlivosť trestného procesu. Žiadny súd nemôže bez toho, aby nepoškodil riadny výkon spravodlivosti brať do úvahy dôkaz získaný nezákonným spôsobom, pretože trestné konanie je založené na zásadách právneho štátu.

Zákonnosť dôkazu predpokladá

1. jeho získanie z prameňa, ktorý stanovuje alebo pripúšťa zákon,
2. zabezpečenie a vykonávanie procesným subjektom k tomu zákonom oprávneným,
3. v zodpovedajúcom štádiu trestného konania,
4. postupom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi.

Okrem zákonnosti dôkazu je potrebné rozlišovať tzv. procesnú použiteľnosť dôkazu (nepripustnosť dôkazu), pri ktorej ide v zásade o zákonný dôkaz, ktorý však vzhľadom k určitým okolnostiam nemôže byť použitý v ďalšom priebehu konania a nie je možné z neho vychádzať pri ustáľovaní skutkového stavu veci.

Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon (§ 2 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, preverka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Zásada zákonného procesu vyjadrená v § 2 ods. 1 Tr. por. nadväzuje na ustanovenie čl. 17 ods. 2 Ústavy, v zmysle ktorého nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon („nullus processus criminalis sine lege“). Ide v podstate o vyjadrenie zásady riadneho zákonného procesu, ktorá je najdôležitejšou zásadou trestného konania. Trestné stíhanie je možné viesť len v súlade so zákonom, preto aj postup príslušných orgánov musí byť vždy v súlade so zákonom. Zákonnosť stíhania, ktorá je výslovne garantovaná v Ústave, sa obsahovo prekrýva s podrobnejšou a komplexnejšou garanciou spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 a nasl. Ústavy, resp. čl. 6 a 7 Dohovoru a čl. 14 a 15 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach. Záruky zákonnosti stíhania sa týkajú všetkých štádií trestného konania od vznesenia obvinenia až po vyhlásenie konečného rozhodnutia. Právo na spravodlivý proces je limitom práva na riadny zákonný proces v tom zmysle, že nie každá nezákonnosť sa rovná nespravodlivosti a neústavnosti, ale len taká, ktorá vedie k vine obvineného. Na druhej strane zákonnosť limituje spravodlivosť procesu tým, že nezákonný proces

jeho spravodlivosť prinajmenšom ohrozuje najmä v tom, že nemôže viesť k spravodlivému potrestaniu páchatelia. Prípadné nezákonnosti nie je možné ospravedlniť účelovým konštatovaním, že celková spravodlivosť bola zachovaná a tým bol garantovaný aj spravodlivý proces. Nezákonný proces nemôže prispieť k rozhodnutiu o oprávnenosti trestného obvinenia proti konkrétnej osobe. Rámcom spravodlivého procesu môže byť jedine proces vedený zákonným spôsobom, kde zákonnosť je formou trestného konania a spravodlivosť žiaducou kvalitou jeho obsahu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že poškodená J. CH. bola k trestnej činnosti, pre ktorú bolo obvinenému vznesené obvinenie 24. septembra 2010 vypočutá i v štádiu po vznesení obvinenia 8. apríla 2011. Zo zápisnice o výsluchu vyplýva, že o ňom bola informovaná a sa ho zúčastnila obhajkyňa obvineného Jana Kurucová. Poškodená na hlavnom pojednávaní 5. marca 2012 uviedla, že je pravdou to ako ju obvinený pohlavne zneužíval a na otázku obhajkyne potvrdila, že je pravda to, čo o veci povedala lekárovi pri vyšetrení v nemocnici i pred vyšetrovateľom, psychologičkou a matkou. Konštatovala tiež, že si už nič nepamätá. Pravdou je, že okresný súd výpoveď poškodenej prečítal podľa § 135 ods. 2 Tr. por. Treba zdôrazniť, že poškodená bola na hlavné pojednávanie riadne predvolaná a v úvode výsluchu aj vypovedala. Iba v dôsledku, že si nepamätala na rozhodujúce skutočnosti, jej výpoveď z prípravného konania bola prečítaná. Znamená to, že súd prečítal jej zákonne získanú skoršiu výpoveď za účelom objasnenia nepamätania si poškodenej na okolnosti prípadu, aby zistil rozhodné skutočnosti potrebné pre meritórne rozhodnutie.

Okresný súd síce formálne pochybil, keď výpoveď poškodenej prečítal podľa § 135 ods. 2 Tr. por. bez splnenia podmienok predpokladaných v § 263 ods. 1 Tr. por. Práve pre neprítomnosť podmienok uvedených v § 263 ods. 1 Tr. por., ale hlavne pre dôvod, ktorý vyvolal potrebu prečítania výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní, mal pri jej čítaní aplikovať dôvody predpokladané v ustanovení § 264 alternatívne § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. por. per analogiam. To, že tak okresný súd formálne nepostupoval, nerobí z prečítanej výpovede poškodenej po materiálnej stránke nezákonne získaný dôkaz v intenciách Trestného poriadku.

Navyše obvinený s obhajcom nenamietali spôsob výsluchu poškodenej, ani prečítanie jej výpovede v zmysle § 135 ods. 2 Tr. por. bez splnenia podmienok v § 263 ods. 1 Tr. por., hoci boli prítomní na hlavnom pojednávaní (§ 263 ods. 5 Tr. por.) a tento procesný postup nenamietali ani v odvolaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Okresný súd bez najmenších pochybností právo obvineného na kontradiktórny proces zachoval. Poškodená nielen v prípravnom konaní 8. apríla 2011, ale aj na hlavnom pojednávaní 5. marca 2012 bola vypočutá za účasti obhajcu a počas jej výsluchov aj obhajoba kladla otázky.

Podľa § 206 ods. 1 Tr. por. ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému.

Dovolací súd v posudzovanom prípade dobu viac ako štyroch mesiacov od začatia trestného stíhania do vznesenia obvinenia považuje za primeranú v intenciách ustanovenia § 206 ods. 1 Tr. por., ktoré prikazuje vzniesť obvinenie bez meškania. Navyše vyšetrovateľ relevantné dôkazy (bez ktorých nebolo možné dôvodne vzniesť obvinenie), vykonané v období po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia od 14. mája do 24. septembra 2010 zopakoval.

Prerušenie výsluchu, počas ktorého znalkyňa hovorila s poškodenou osamote nemá vplyv na jeho zákonnosť. Intervencia znalkyne bola nevyhnutná vzhľadom na aktuálny psychický stav maloletej. Nie je prítomný ani jeden dôkaz pre záver, že by ju znalkyňa v tom čase ovplyvňovala. Domnienky založené na takom podklade, by v praxi znamenali nemožnosť realizovať znalecké skúmanie, pri ktorom je nutná potreba vyšetrovania poškodeného znalcom osamote.

Dovolací súd sa nestotožnil s tvrdením obvineného, že existencia dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/

Tr. por. je naplnená.

Dôvod podľa písm. i/ ods. 1 § 371 Tr. por. možno uplatniť iba za situácie ak zo strany súdu (nie podľa názoru obvineného, resp. obhajoby) ide o nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

O nesprávne právne posúdenie zisteného skutku ide vtedy ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí súdom kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin, alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil.

Dovolací súd však nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Tento súd nie je legitimovaný posudzovať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie vykonaných dôkazov v ňom. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Zákonná formulácia tohto dovolacieho dôvodu vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. To znamená, že s odkazom na dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., nie je možné domáhať sa preskúmania úplnosti a správnosti skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, na ktorých je rozhodnutie založené. Trestný poriadok, preto dovolateľovi neumožňuje na základe tohto dovolacieho dôvodu namietať nesprávnosť zisteného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia dôkazov, ani neúplnosť vykonaného dokazovania.

Treba zdôrazniť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu predpokladaného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj v zmysle § 374 ods. 3. Tento opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou - treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásady ústnosti a bezprostrednosti, v konaní o dovolaní sám vykonávať. S poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodiť dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Možnosti dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Iba s odkazom na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov a z toho potom vyvodiť dovolací dôvod. Dovolanie je určené k náprave právnych chýb a nedostatkov rozhodnutia, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je podľa § 371 ods. 7 Tr. por. prípustné.

Na podklade rozsiahleho dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo spáchanie trestnej činnosti

obvinenému jednoznačne preukázané. Nezrovnalosť v pôvodne uvádzanom dátume 3. marec 2010, kedy malo dôjsť k sexuálnemu zneužitiu, bola logicky vysvetlená zistením znalkyne, že poškodená má ťažkosti s vybavovaním si dátumov a opakovaním čísiel a tomuto nasvedčujú i jej školské výsledky. Záver znalkyne rozhodne nie je svojvoľný. Bol urobený po vykonaní testov so zameraním na pamäť maloletej. Na vierohodnosť výpovede Andrey Kristínkovej podľa znalkyne malo vplyv to, že vypovedala až po tom, čo bola motivovaná obhajkyňou otca, spôsob (pri vyšetrení odpovedala bez toho, že by jej bola dopovedaná otázka) a jazyk, aký použila pri svojom vyjadrení. Presne vedela odpovedať na nepodstatné otázky, ale na otázky spôsobu správania sa jej otca k maloletej Jolane si nepamätala. V nemocnici s poliklinikou v Skalici bola poškodená vyšetrená po tom, čo trestná činnosť vyšla najavo, so zistením porušenia celistvosti panenskej blany. Spôsob porušenia podrobne popísala lekárovi a zhodne ho interpretovala i pri opakovaných výsluchoch pred vyšetrovateľom. Lekárovi uviedla, že v ten deň, keď dal do nej krstný (obvinený) penis, ju to bolelo a z pošvy i krvácala, čo jednoznačne svedčí o tom, že k porušeniu panenskej blany prišlo práve pri tomto akte. Okresný súd vyložil dôvody, na základe ktorých nepovažoval výpovede Žanety a Andrey Kristínkovej a Kriváka za vierohodné.

Dôvody dovolania podľa obsahu sa týkajú výlučne namietania správnosti a úplnosti zisteného skutku, čiže hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 10, 12 Tr. por.). Nejde o námietky právne, výlučne ktoré dovolacie dôvody pripúšťajú, ale o výhrady skutkovej povahy, ktoré sú neprípustné. Dôvody v dovolaní nemajú vplyv na komplexné posúdenie trestnej zodpovednosti obvineného, trestnosti skutku a uznania viny. Dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obvinený sa dopustil skutku tak, ako to je to vyjadrené v rozsudku okresného súdu. Tvrdenie obvineného, že výlučným, resp. rozhodujúcim dôkazom pre jeho vinu je prečítaná výpoveď je zjavne nepravdivé a výslovne účelové.

Do takto finalizovaného skutkového zistenia dovolací súd nezasahuje, nakoľko v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť (pokiaľ nejde o dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 171 ods. 3 Tr. por.).

Z obsahu spisu najvyšší súd zistil, že dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. nie sú naplnené, preto dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.